

Oponentní posudek bakalářské práce

Posluchač řeší ve své bakalářské práci bytový dům na relativně obtížném svažitém pozemku. Dům je rozdělen do tří drobnějších hmot vystupujících z podzemních garáží. Snaží se správně vyrovnat s okolním drobnějším měřítkem a využít hezkých výhledů i možnosti vazby jednotlivých bytů na okolní terén.

Fasády s raženými cihelnými pásky jsou oživeny různými čelními figurami objektů, řadou různých velikostí a druhů oken a drobných výškových úskoků říms. Domnívám se, že by zde větší kázeň a zjednodušení prospěly jak výrazu jednotlivých objektů, tak následně i samotnému stavebnímu projektu. Mezi sebou domy vytvářejí intimnější sevřené prostory s cihelnými fasádami.

Dispoziční řešení je s výjimkou podzemního patra jednoduché a přehledné, byť s relativně stísněnými vstupními prostory bytů. Obávám se, že navrženým minimálním schodištěm není možné stěhovat normové břemeno a také sklon a výška stupňů je na hraně únosnosti. V reálném životě by prostor schodiště musel být větší na úkor dispozic a rozvody vody a kanalizace v příčkách u ložnic by musely být vedeny v přízdívkách.

S výjimkou suterénu je navrženo sympatické jednoduché konstrukční řešení s nosnými obvodovými zdmi bez dodatečného zateplení a železobetonovými stropy. Různé typy atik v řezech by mohly být ještě více sjednoceny a zjednodušeny. V detailech střešního světlíku nebo použití isokorbů v řezech je ještě cítit malá zkušenost posluchače.

Bakalářský projekt řeší stavbu v profesích, které jsou normálně řešeny specialisty, a představuje tak velké penzum práce, které si posluchač ještě rozšířil o řadu podrobných řezů. Myslím, že z hlediska další praxe architekta by měla být více posílena část naší práce, která se týká detailů vzhledu domu nebo míst, kde se samotné stavby dotýkáme a přímo cítíme její měřítko, a které jsou profesní záležitostí architekta.

U domu s fasádou z cihel, byť jen pásků s rohovým prvkem, bych očekával podrobnější výkresy fasád s detailem okenních nadpraží, ostění a případně parapetů. Modulace meziokenního zdiva i samotných oken by měla vycházet z modulace pásků nebo cihel a pokud posluchač v detailu řezu pracuje s žulovým soklem v líci s cihlou, pak by v pohledech měl být vidět jeho průběh ve svažitém terénu. Spolu s vybraným typem cihly by měl architekt popsat i způsob a barevnost spárování.

Tam, kde je to popsáno, pracuje posluchač s kultivovanými přírodními materiály (cihelné pásky, kámen, dřevěná okna, lité teraco, dubové vlysy, velkoplášná dlažba nebo nerezová síť zábradlí) a měl by být důslednější v popisu své představy jejich styku – detailů v návaznosti na omítku (jsou v líci?) a rozhraní podlah – nebo jejich kladení, ať už jde o dřevěné podlahy nebo dlažbu sociálních zařízení.

Detaily stavby, kterých se člověk dotýká – kování, kliky, madla zábradlí – jsou ve výkresech pouze naznačeny nebo kresleny ve velmi drobném měřítku. Spíše, než o řadu podrobných konstrukčních výkresů s množstvím kót jde o základní myšlenku, jak by mělo např. schodiště a jeho zábradlí vypadat, aby byly jednoduché a vynikla krása navrhované nerezové sítě, v jaké poloze musí být obě schodišťová ramena, aby se madla jejich zábradlí sešla ve stejné výšce bez zbytečných vodorovných přesahů.

V části interiéru jsou tak velmi dobře rozkresleny detaily kuchyně v čisté bílo/šedé barevnosti v návaznosti na ostatní přírodní materiály a nerezové digestoře.

Navrhuji hodnocení B

Tomáš Koumar

14. 6. 2021